

Ze správních spisů není však patrné, uprázdní-li se byt, o nějž jde, skutečně proto, že dosavadní nájemník byl exekučně vyklizen, čemuž by nasvědčilo usnesení okr. soudu v L. ze 17. července 1923 ve spisech založené, či tím, že byl služebně přeložen do obce jiné.

Následkem toho spočívá nař. rozhodnutí na nedostatečně zjištěném skutkovém podkladě, který nss-u bránil zákonitost nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumati, pročež nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž bylo třeba zaměstnávat se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 3167.

Zajištění bytu: * I za platnosti zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. předpokládá zajištění bytu podle § 13 tohoto zák., že přeložením státního zaměstnance dána bude vlastníku domu možnost byt ten opět pronajmouti. Předpoklad tento není splněn, jestliže byt odchodem státního zaměstnance uprázdněný nebyl pronajat tomuto státnímu zaměstnanci, nýbrž někomu jinému.

(Nález ze dne 25. ledna 1924 č. 709).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 2102 adm.

V ě c: Josef Sz. v D. (adv. Dr. Emil Schwarz z Prahy) proti županskému úřadu v Mukačevě o zajištění bytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Usnesením z 8. května 1923 zajistil magistrát města M., županským úřadem k provedení zajištění bytu zmocněný, v domě st-lově byt, jenž se uprázdní služebním přeložením dosavadního nájemce Zdeňka G., pro jiného státního zaměstnance.

V odvolání uplatňoval st-I, že dosavadním nájemcem bytu není Zdeněk G., jak se úřad domnívá, nýbrž jeho tchýně Š-ová, s jejíž dcerou se G. v roce 1920 oženil a s níž společnou domácnost sdílel. Neuprázdní se tedy byt ten služebním přeložením státního zaměstnance, nýbrž vystěhováním dosavadní nájemkyně.

Nař. rozhodnutím z 26. května 1923 nevyhověl županský úřad v M. odvolání a zajistil na základě § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. uvedený byt, který se uprázdní tím, že jeho uživatel, státní zaměstnanec Zdenko G., bude služebně přeložen, pro Evžena S.

Stížnost do rozhodnutí toho podanou shledal nss důvodnou.

Již v nál. tohoto soudu Boh. 2102 adm. vyslovena byla právní zásada, že zajištění bytu podle § 13 zák. č. 225/1922 předpokládá, že přeložením státního zaměstnance bude vlastníku domu dána možnost, byt ten opět pronajmouti, že však předpoklad ten splněn není, jestliže byt odchodem státního zaměstnance uprázdněný nebyl pronajat tomuto státnímu zaměstnanci, nýbrž osobě jiné.

Ježto zákonem z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. v tom směru žádná změna nenastala, setrvává nss i za platnosti zák. č. 87/23 na tomto práv-

ním názoru a poukazuje, pokud jde o bližší odůvodnění, po rozumu § 44 jedn. řádu na zmíněný nález.

V daném případě vyslovil žal. úřad, že se zajišťuje byt, který se uprázdní tím, že dosavadní jeho uživatel státní zaměstnanec Zdenko G. bude služebně přeložen.

St-1 již v odvolání namítal, že majitelem bytu není státní zaměstnanec, nýbrž vdova Karla Š., které byt byl pronajat dávno před tím, než státní zaměstnanec Zdeněk G. stal se jejím zetěm a tím členem její domácnosti.

Úřad k námitce té nepřihlížel, vycházející z mylného názoru, že stačí faktický stav, že v bytě bydlí v rozhodné době státní zaměstnanec a že není třeba, aby státní zaměstnanec ten byl skutečně nájemcem bytu.

Veden tímto mylným právním názorem opomenul žal. úřad, okolností st-lem po této stránce tvrzené zjistiti a po případě námitky v tomto směru vznesené v nař. rozhodnutí vyvrátiti, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o ss. — —

Č. 3168.

Pozemková reforma: I. Je nezákonné, prohlásí-li stát. poz. úřad, že záboru podléhá celý nemovitý majetek tuzemské osoby právnické, aniž vyloučí onu část, která leží mimo území republiky čsl. — II. Jak jest počítati majetek církevní kapitoly co do rozlohy podle § 2 záb. zák. se zřetelem k počtu členů kapitoly?

(Nález ze dne 25. ledna 1924 č. 780).

Věc: R-ská sídelní kapitola (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (komisař Jan Hanousek) o zábor velkého majetku pozemkového.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud se týká nemovitostí ležících na území státu maďarského, zrušuje se pro nezákonnost; v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

I. Nař. rozhodnutím prohlásil žal. úřad celý nemovitý majetek stěžující si kapitoly za zabraný státem, ač kapitola v žádosti své uvedla, že určitá část ve výměře 500 kat. jiter leží na území státu maďarského. V tom vidí stížnost, v níž tvrzeno, že na území tom je 644 kat. j., nezákonnost. A právem. Neboť dle § 1 zák. z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. zabírá se státem velký majetek pozemkový, ležící v území čsl. republiky. Muselo proto nař. rozhodnutí, jež prohlašuje za státem zabraný veškerý nemovitý majetek stěžující si kapitoly, nevylučujíc majetek ležící na území státu maďarského, býti zrušeno jako nezákonné, ovšem jen potud, pokud také tento, dle cit. ustanovení zábořem nepostižený nemovitý majetek za zabraný prohlašuje.

II. Stížnost nepopírá, že nemovitý majetek stěžující si kapitoly, i pokud leží v území čsl. republiky, přesahuje výměru v § 2 cit. zák. uvedenou. Mínil však, že je záboru prost proto, poněvadž má kapitola 6 členů, kteří z výtěžku majetku toho běrou svůj plat jako úředníci